

indrømme, at den nuværende Regerings Forslag ere et bedre Grundlag at udarbejde en Skattereform efter end de tidligere Regeringsforslag have været, saa ere de bare ikke gennemførlige, og det er egentlig paa Gennemførligheden, vi lægge Vægten; kunne vi ikke faa Nr. 1, ville vi have Nr. 2, men vi ville absolut i Øjeblikket have noget. Men hvoraf vide de bestemt, at der intet kan opnaas af Regeringsforslaget, hvis vi behandle det og gennemføre en Del af dets Tanker? Er det paa Forhaand givet, at det andet Ting absolut vil sige: Nej, paa et Forslag som dette kunne vi ikke gaa ind. Saafremt det andet Ting er klar over, at det Grundlag, som Regeringsforslaget frembyder, er et bedre Grundlag til at bygge en Skattereform paa end det Grundlag, hvorpaa det andet Ting har bygget sin Skattereform, og at vi ad den førstnævnte Vej kunne faa noget bedre, saa maatte det andet Ting vel ogsaa kunne gaa ind paa at modtage en Lov, der er udarbejdet efter det her foreliggende Regeringsforslag. Jeg ved vel, at vi ere sikre paa, at dersom vi tage Kommissionsforslaget purt og rent, som det foreligger, ja, saa er det Lov, saa behøver det aldrig at komme ned til det andet Ting, saa er det vedtaget, men ere de her oppe i dette Ting, som ønske, at der skal ske Forandringer og maaske ret væsentlige Forandringer i Kommissionsforslaget, ere de sikre paa, at de, naar Forslaget kommer ned til det andet Ting, saa ville faa disse Fordringer gennemførte? Jeg synes, at efter den Stilling, som dette høje Ting tidligere har indtaget over for de Lovforslag, der have ligget til Grund for Kommissionsforslaget, kunne de ikke vente synderlig Imødekommenhed fra det andet Ting, eftersom Kommissionsforslaget snarere har fjernet sig derfra end nærmet sig dertil.

Jeg talte før om, at Regeringsforslaget efter min Overbevisning er et ganske udmærket agrarisk Forslag, idet det tager Hensyn til de agrariske Fordringer, der ere stillede og have lydt i høje Maader fra Agrarforeningen — jeg har aldrig selv været i den — omkring i Landet. Skulle disse berettigede agrariske Fordringer nu atter skrinlægges, da gør det mig ondt for Landbruget, at Storpoltiken her atter skal formene det at faa den billige Fordring fyldestgjort, som Landbruget har paa at faa de andre Samfundslag dømte til at svare samme Grundskatter til Stat og Kommune, som det selv maa svare, eller faa sine Grundskatter reducerede og de andres

hævede, alt eftersom deres Stilling er god eller mindre god. Vi vide, at blive Forholdene gode paa Landet, stige ogsaa Landejendommene, og da ville de selvfølgelig komme til at bære en større Del af Grundskatterne, end de i Virkeligheden ere i Stand til at bære nu; men vendes Forholdet om, saaledes at Velstanden og Grundenes Værdi stiger inde i Byerne, medens de falde paa Landet, synes jeg, at det er et meget naturligt og billigt Forlangende at Grundskatterne lægges der, hvor Skatteevnen er; naar den er i Byerne, lægges de største Grundskatter der, og naar den er paa Landet, lægges de der.

Berthelsen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det ikke for at omtale de enkelte Paragraffer i det forelagte Lovforslag — i saa Henseende kan jeg ganske slutte mig til de Udtalelser, der ere komne fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) — men Anledningen dertil er nogle Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup). Med den højtærede Formands Tilfaldelse maa jeg maaske oplæse et lille Stykke af disse Udtalelser, der ere henvendte til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds. De lyde saaledes: „Han angav det endogsaa saaledes, at i det mindste — saa vidt jeg hørte — $\frac{9}{10}$ af Landets Befolkning ønskede en Reform, og efter hans Forstaaelse gik Ønsket ud paa, at den parlamentariske Kommissions af Folketinget godkendte Forslag skulde gennemføres. Det var Ønsket. Naar jeg betegner det som en i hvert Fald kolossal Overdrivelse, er det, fordi det ærede Medlem dog maa vide, at, om det end er et saa almindeligt udbredt Ønske i Landbefolkningen, at der maa ske en Forandring, en Reform i den Retning, som kunde give dem nogen Erstatning for de store Tab, den store Modgang, Nedgang i de økonomiske Forhold, som de sidste Aar have bragt denne Befolkningsklasse — er det hos den anden, omtrent den halve Del af Befolkningen, som ikke er knyttet til Jorden, ikke har Interesse i Hartkornet, et lige saa almindeligt Ønske, at der ikke maa blive noget af det.“ — Det er disse Udtalelser, som jeg gerne vilde tillade mig at udtale mig lidt om. Jeg har i de sidste 30 Aar været bosiddende i en af Landets største Provinskøbstæder, og mener derfor at have noget Kendskab til de Forhold, som røre sig der. Det er min Opfattelse, at hvis der skal være Tale om Overdrivelse i det, som er sagt af det ærede 1ste Medlem for 7de